

Vážení spoluobčané,
dovoľte, abych se vám krátce představil. Považuji to za nutné, protože se hodlám ucházet o vaši přízeň při volbách do Senátu v tomto roce.

Kdo se na vás obrací?

Jmenuji se **František Vondráček** narodil jsem se v roce 1952 v Praze. V současné době žiji a podnikám v Praze 9 - Satalicích.

Co jsem dělal a co mám za sebou

Vzdělání mám střední, maturoval jsem na strojní průmyslovce. Díky bohaté praxi ovládám několik řemesel jako instalatér, zedník, řidič a jiné stavební profese tzv. PSV. Stavební odvětví mne zaměstnávalo až do roku 1985 (naposledy OPS Mělník). Přestalo mě však bavit plnění bezduchých příkazů plánovaného hospodářství, které byly převážně nesmyslné a byrokratické. Podnikatelský duch byl ve mne odjakživa zakódován. Proto jsem založil právě v roce 1985 v Mratíně drobnou provozovnu při MNV. V ní se záhy soustředila veškerá užitečná a potřebná řemesla. Vyvíjely se i další přidružené aktivity. Ve velmi krátké době jsme měli několik stovek zaměstnanců. Přesto jsem až do poslední chvíle lpěl na tom, abych pracoval manuálně spolu s řemeslníky a úřadování jsem se věnoval po večerech. Když se to už nedalo zvládnout, musel jsem se věnovat pouze řízení.

Drobné provozovny byly snad jedinou součástí socialistického hospodářství, která nebyla svázána plánováním a díky tomu jsme dosáhli hned dvojího pozitivního výsledku. Jednak jsme byli schopni zabezpečit řemeslné práce pro ty, kdo je potřebovali, a to bez melouchaření, a jednak jsme, díky výdělům, velmi výrazně zlepšili kvalitu mratínského života vybudováním komunikací a dalších veřejně prospěšných projektů.

Pokud se týká politiky, nikdy mne nedonutili k členství v KSČ, přestože tlaky byly značné, a to ze zcela principiálních důvodů, které z mého curriculum vitae jistě pochopíte. Protože zájem o věci veřejné mne vždy oslovoval, stejně jako podnikavost, pracoval jsem tam, kde jsem mohl pomoci lidem. Jednalo se o poslanecký mandát v MNV Mratín - člen stavební komise. Jak by také ne, když v naší drobné provozovně byly všechny stavební profese.

Změna režimu znamenala samozřejmě okamžitý vstup do politiky. Do sametové revoluce se vrhla prakticky celá naše mratínská provozovna. Pořádali jsme autobusové zájezdy na pražské demonstrace. Na strojích pro lisování tvarovek plastových rozvodů jsme vyráběli známé plastíkové odznaky - placky se sluníčkem a s OF a rozdávali je na akcích. Dosud vzpomínám, jak jsem ji připínal Václavu Havlovi, Tomášovi Baťovi a Martě Kubišové. Kromě toho jsem pořádal veřejné vysvětlující schůze pod hesly Co jsme a co chceme a Nejsme jako oni, které se konaly v celkem asi padesáti obcích Středočeského kraje.

Přímo politicky jsem nejprve působil v OF Praha - východ. Když se politická scéna začala z všeobjímajícího OF profilovat, krátce jsem se účastnil zakládání ČSSD. Odlišnost názorů pak vyústila v práci na odtržení ODS od OF, kdy jsem tuto stranu spoluzakládal.

Zároveň jsem již v roce 1990 koupil od obce Mratín provozovnu, kterou jsem sám vybudoval. Věřte mi, že se rozhodně nejednalo o nějaký švindl dohodnutý systémem já na bráchu, brácha na mě. Obec rozhodně neprodělala.

Z politiky jsem odešel zase proto, že jsem si musel vybrat mezi tím, že zkrachuji v podnikání a zůstanu politikem, nebo budu rozvíjet podnik a přinesu tak jiné hodnoty, ale zanechám politiky, která mne však už někdy znechucovala. Vybral jsem si budování podniku, které mi tehdy připadalo smysluplnější.

Určitý čas jsem také fungoval ve společnosti FANDA která, poněkud překotně a ne mojí vinou za skutečně nehorázné úvěry, a zejména úroky, zprivatizovala několik objektů na Praze 9. Stalo se to, co se stát muselo. Nerentabilní koupě předložila objekty a jedině, co jsem mohl udělat, byl převod objektu a úvěrů na firmu SYP.

Po minulosti přichází současnost

Už na sklonku mého působení v Mratíně pod MNV mne zaujaly plastové vodní rozvody, které byly v západní cizině běžně používány, ale k nám jaksi ještě nedospěly. Přes překážky kladené plánovači jsem zajistil dodávky plastů, výrobu forem a začali jsme sami vyrábět to, co bylo nedostupné.

Toho se vlastně držím doposud a věnuji se výrobě těchto rozvodů, kterými zásobuji jak tuzemsko, tak i zahraniční trh, kam směřuje zhruba čtyřicet procent naší produkce. Naše firmy, z nichž základní je FV Plast Satalice, dosahují stamiliónových obrátů.

Co mám rád?

Lidi, zvířata, umění a sport. Nechci se moc rozepisovat, ale pro vše jmenované se snažím něco udělat i prakticky a podporovat tam, kde je potřeba. Ať už se jedná o podporu zdravotnictví - dětské onkologie, léčebny duševně chorých, zvířat - výcvik slepeckých psů, podporu opuštěných zvířat, divadla, hudby, filmu, fotbalových klubů - v Mratíně a nově i TJ Pragis FV Plast Satalice, fotbalového klubu Sparta Praha - ženy, squashového turnaje s mezinárodní účastí, motoristického sportu apod.

Založil jsem občanské sdružení Forum Victoria, do kterého půjde každý měsíc můj senátorský plat, a tyto finanční prostředky budu dávat potřebným spoluobčanům mého volebního obvodu č. 24.

Proč chci kandidovat?

Odpovědět mohu velmi lapidárně. Podnik jsem už stabilizoval natolik, že se mohu věnovat věcem, se kterými nejsem spokojen. Není mi jedno, že občané jsou každý den vystavováni neúměrným tlakům přebujelé byrokracie a odírání ze všech stran těmi, kteří zneužívají svůj monopol.

Není mi lhostejné, že Senát nefunguje jako pojistka demokracie, ale spíše jako odkladiště politických stran. Do kandidatury vstupuji se základní myšlenkou: Senát není trafika, ale místo pro tvrdou a nezištnou práci. Motto zní možná trochu kostrbatě, ale pramení z mého hlubokého přesvědčení.

Není mi ani jedno, s čím se Vy ve volebním obvodu potýkáte. Podle předběžného průzkumu jsou to dopravní problémy, ekologie, zdravotnictví, možnost vyžití, zejména sportovního, a v neposlední řadě i problémy spolužití mezi občany. Všem těmto věcem se chci věnovat.

Zdraví a hodně štěstí přeje

František Vondráček